

Zlikvidovat dokumentaci není jen tak

Právní poradna

RNDr. Igor Němec, předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů: V případě privátních lékařských praxí odpovědnost za správnou likvidaci materiálů nese lékař, který zdravotnickou dokumentaci založil, případně fyzická či právnická osoba, která tuto lékařskou praxi odkoupila. Likvidací se rozumí zejména fyzické zničení jejich nosiče nebo jejich fyzické vymazání z informačního systému.

cování osobních údajů. V okamžiku, kdy pominul účel, pro který byly materiály vedeny, je nutné zajistit jejich skartaci způsobem, který znemožní další zpracování údajů.

Nedodržení této povinnosti je správním deliktem, protože § 44 a 45 zákona o ochraně osobních údajů praví, že se správce nebo zpracovatel „dopustí přestupku, pokud nepřijme nebo neprovede opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů“. Za nedodržení hrozí vysoké sankce. Je-li správcem fyzická osoba, mohou dosáhnout až milion korun, u právnických osob až pět milionů korun.

Vzhledem k tomu, že „likvidace vyhozením do odpadu“ se ve většině případů týká většího počtu osob, pamatuje zákon o ochraně osobních údajů i na tuto situaci a v § 44 a 45 říká, že se správce nebo zpracovatel dopustí přestupku tím, že při zpracování osobních údajů „ohrozí větší počet osob svým neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života“. Protože se jedná o nejzávažnější formu porušení záko-

na o ochraně osobních údajů, jsou sankce za tyto přestupky velmi citelné. Je-li správcem fyzická osoba, mohou dosáhnout až pěti milionů korun, v případě právnických osob až deseti milionů korun.

Likvidace = fyzické zničení

Zdravotnická zařízení mají podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, v platném znění, povinnost uchovávat některé dokumenty a umožnit výběr archiválií. Likvidaci dokumentů tak musí předcházet skartační řízení. Za řádné provedení skartace materiálů, u nichž již pominul účel, pro který byly vedeny, odpovídá jejich původce, jeho právní nástupce, likvidátor, správce konkursní podstaty nebo ten, na něhož přešla působnost zaniklého určeného původce dokumentu. V případě privátních lékařských praxí tak odpovědnost za správnou likvidaci materiálů nese lékař, který zdravotnickou dokumentaci založil, případně fyzická či právnická osoba, která tuto lékařskou praxi odkoupila.

Poněkud jiná situace nastává, pokud zdravotnické zařízení vlastní právnická osoba, která je zaměstnavatelem jednotlivých lékařů. Podle zákon o ochraně osobních údajů tato právnická osoba vystupuje jako správce osobních údajů. Podle výše uvedeného § 20 zákona o ochraně osobních údajů pak odpovědnost za správné provedení skartace leží na této právnické osobě.

Ve smyslu ustanovení § 4 písm. i) zákona o ochraně osobních údajů se likvidací rozumí zejména fyzické zničení jejich nosiče nebo jejich fyzické vymazání z informačního systému. Proto je mimořádně důležité dodržet ustanovení § 10 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, v platném znění, že o provedeném skartačním řízení vyhotovuje příslušný archiv protokol, a také ustanovení § 9 vyhlášky č. 646/2004 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, podle něhož jsou pak skartační návrh, protokol o skartačním řízení, protokol o předání archiválií a potvrzení archivu o jejich převzetí uloženy u určeného původce a v archivu, ve kterém jsou archiválie uloženy. Vyhotovením protokolu o skartačním řízení dokládá původce správně provedené zničení dokumentů. ■

Jak má naše zdravotnické zařízení správně postupovat při skartaci písemností obsahujících osobní data pacientů, abychom vyhověli zákonu a neriskovali pokutu?

Ing. M. D., Brno

Materiály obsahující osobní údaje není možné likvidovat prostým vyhozením mezi odpad, jak se bohužel nezdědka děje. Dochází tak k významnému zásahu do soukromí dotčených osob, neboť hrozí nebezpečí zneužití jejich osobních údajů. Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, v platném znění (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), v § 20 jasně stanoví, že

„správce nebo na základě jeho pokynu zpracovatel je povinen provést likvidaci osobních údajů, jakmile pomine účel, pro který byly osobní údaje zpracovány“. Zároveň v § 13 odst. 1 říká, že správce a zpracovatel „jsou povinni přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům“. Tato povinnost platí i po ukončení zpra-